

Gökhan Yeni

Doğum Tarihi:
07.09.1987

Mesleği:
Sınıf öğretmeni

Burhan Yeni

2,5 yaşında çocuk
Doğum Tarihi:
16.01.2016

Nurbanu Yeni

7,5 aylık çocuk
Doğum Tarihi:
04.12.2017

Vefat Tarihleri:
28.07.2018

Vefat nedenleri:
Ege'de boğulma

Acımı yaşayamadan gözaltına aldılar: Bursa Belediyesi, çocuklarıma “terörist” dedi, cenaze aracı vermedi

YA ZI Gülfem Yeni
Anne - Es

Hatıraları vardır insanın düşünürken duygularının canını acıttığı... O güzel hatıralardan çoğunlukla acı ve hüznün rüzgarları eser.

Biz mutlu bir aileydik. Bu mutluluk binlerce insan gibi bizi de 15 Temmuz gecesi ile terk etmeye başladı. Kara bulutlar üzerimizde dolaşıyordu. Eşim öğretmeni.

Mesleğine tutkuyla bağlı olduğundan olsa gerek öğrencileri tarafından çok sevilirdi.

Bizler, hayatımız boyunca silah eline almayı bırak onu görmemiş insanlardık. Bizlere “terörist” damgası vurarak işlerimizi ve sahip olduğumuz her şeyi elimizden alıyorlardı.

Arkadaşlarımızın da bir bir tutuklanmaya başlamasıyla birlikte “bizi de tutuklarsa!” korkusu yaşamaya başlamıştık. İki evladım henüz küçük çocuk oldukları için onların hiçbir şeyden haberleri yoktu. Kendi vatanımızda yaşadığımız yalnız bırakılma hissi çok acı veriyordu.

Karanımı vermiştik, gidecektik. Normal insanlar gibi uçağa binip çıkabilme ihtimalimiz yoktu. Pasaportlarımızda da yasak getirilmişti.

Mecburen, biz de Ege Denizi üzerinden ülkemizi terk edecektik.

Eşim “her şey güzel olacak” demişti. Söylediği bu güzel cümlelerin huzuruyla 28 Temmuz 2018 gecesi yola çıktık. Bindığımız tekne hızını artırarak yol almaya başladı.

TEKNEYE KAPASİTEDEN 14 KİŞİ FAZLA BİNMIŞTI

Tekneye kapasitesinden fazla 14 kişiyle birlikte binmiştik ama karaya çıkacağımıza inanıyorduk.

Hiçbir şey beklediğimiz gibi olmadı. Tekne su almaya ve kısa bir süre içinde batmaya başladı. O gece bizzat Yunus (a.s) imtihanını yaşıyordum. Karanlık suların içinde eşim “yoruldum” dedikten sonra kucağındaki evladımı da ondan alarak iki evladımı canlı olarak kollarımda tutmaya başladım. O azgın sularla önce eşimi, sonra da küçük bedenleriyle dalgalara karşı duramayan evlatlarımı kaybettim. Evlatlarımı canlı taşıyan kollarımda artık iki evladımın cesedini taşıyordum.

Rabbim hiçbir anneye bu acıyı yaşatmasın. Ve o gece canımdan çok sevdiğim iki evladım (Burhan, Nurbanu) ve eşim (Gökhan) için Cennet yolculuğu başladı. Benim içinse asıl zindan başlamıştı. O gecedan itibaren dünya hayatındaki mutluluktan nasibim tamamen bitmişti. O gece acımı yaşayamadan beni gözaltına aldılar.

Eşimin ve çocuklarımla cesetlerini teşhis etmeme fırsat vermediler. Gözaltına alındıktan sonra beni emniyete, eşim ve çocuklarımla otopsi için Bursa'ya götürdüler.

ÇOCUKLARIMA OTOPSİ YAPILDI, BİR ACI DAHA YAŞADIM

7 aylık Nurbanu'ma, 2,5 yaşındaki Burhan'ıma ve eşime otopsi yaptılar. Bu acıyı da yaşadım. Bursa'dan Amasya'ya cenazeleri götürülebilmek için ailem Bursa Belediyesi'nden cenaze aracı istedi. Bu isteğimiz “terörist” damgası yüzünden reddedildi.

Onlar ne derse desin, eşim ve ağzı süt kokan çocuklarımla terörist değil, meleklerdir.

Bu olaylar yaşanırken ben hâlâ gözaltındayım ve adliyeye sevk edildim. Çıkarıldığım mahkemede haftada bir imza atmak şartıyla serbest bırakıldım. Cenazelerin yanına gitmek

için yola koyuldum. Dünya gözü ile onların son hallerini gördüm. Üçü de şehit oldukları için çok güzellerdi ve tebessüm ediyorlardı.

GÖZLERİMİN ÖNÜNDEN TEK TEK CENAZELERİ GEÇTİ

Onlar için asıl olan ebedi hayat kapısı açıldı ve üç canım el ele tutuşup gittiler. Ben ise dünya zindanında kaldım. Onlar sonsuz mutluluk diyarında bense iki kanadı kırılmış uçamayan kuş misali bu acılar diyarında kalmıştım.

Rabbimiz Kudsî Hadisinde, ‘İki korkuyu ve iki emniyeti bir arada vermem.’ buyurmuştur.

Tüm bu yaşadıklarımın da sonra eşimi ve evlatlarımı kaybetme acımı bile yaşatmadan, hakkımda 6 yıl 10 ay hapis cezası verdiler. Dosyam şu an Yargıtay'da ve hakkımda açılan bir dava daha var. Yine de diyorum ki şu kısacık dünya hayatı acılarla dolu olsa da Rabbim bizleri bir gün feraha kavuşturacaktır. Yeter ki bizler sabretmeyi bilelim...

